

8.00-17.00

LANGAS

Langas 1 (9), Vasara 2016

VEDAMASIS

STEPONAS RIBOKAS

Šiandienos viešose diskusijose apie šeimą ir santuoką šios yra dažnai nuvertinamos. Bene labiausiai šeimą ir santuoką vertinanti grupė Vakarų pasaulyje yra krikščionys ar bent jau krikščionybei prijaučiantys žmonės. Tačiau lygiai kaip radikalus šeimos ir santuokos sampratos dekonstravimas silpnina šeimą ir santuoką, taip ir perdėta joms suteikiama reikšmė jas gniuždo. S. Hauerwasas pastebi, kad kai į šeimą per daug investuojama, jai nebėra jokio kito pasirinkimo, kaip tik tapti tironijos manifestacija, kuri yra apsigaubusi meilės ir rūpescio mantija („*The Family as a School for Character*“). Perdėm idealistinės idėjos apie šeimą ir santuoką nėra gėris. Kai Jėzus mokė mokinius apie santuoką ir skyrybas, tai taip pribloškė mokinius, kad jie nusprendė, jog geriau yra visai nekurti šeimos (Mt 19, 10–12). Visai nenuostabu, kad jo perspektyva yra neįprasta, nes Jėzaus mokymas pateiktas mokymo apie Dievo karalystę kontekste, kuri vadovaujasi visai kitais, nei pasaulyje įprasta, principais.

Tradiciniame pasaulyje šeima buvo ir yra viskas. Ji suteikia žmogui tapatybę, prasmę, tęstinumą. Be šeimos žmogus yra niekas. Kaip tik dėl to žmogus,

kuris nesukuria šeimos, tokiaime kontekste atsiduria už visuomenės ribų. Šiandienos Bažnyčia labai dažnai atstovauja tradiciniam požiūriui į šeimą. Ankstyvoji Bažnyčia gi vertino viengungystę lygiai taip pat kaip ir šeimą. Tradiciškai santuokai ir šeimai priskiriamos vertybės neturėjo didelės prasmės, nes Bažnyčia yra eschatologinė bendruomenė, kuri dauginasi liudijimu ir atsivertimu, o ne biologiniais vaikais. Žmogui tai suteikia laisvę, kuri nepriklauso nuo būtinybės susituokti, būtinybės palikti biologinių palikuonių.

Būtent tokia radikali laisvė suponuoja, kad šeima taip pat nėra „prigimtinė“ institucija, kuriai žmogus iš prigimties turi vieną dieną atsiduoti. Krikščioniška santuoka yra krikščioniškos bendruomenės praktika, skirta papildyti jos liudijimą, ir kuriai yra šaukiami kai kurie Dievo vaikai. Tik tada, kai suvokiama, kad santuoka nėra privaloma, ji tampa laisvas atsakas į Dievo pašaukimą kiekvienam asmeniškai. Tokioje laisvėje gali būti daromas pasirinkimas radikaliai įsipareigoti visam gyvenimui. Toks įsipareigojimas atspindi Dievo neišskaičiuotą ištikimybę mums. Santuoka Bažnyčios kontekste yra pašaukimas, kuris liudija Dievo ištikimybę.

Tad Dievo karalystės kontekste viengungystė ar santuoka yra liudijimas naujai visuomenei, kuri yra formuojama Evangelijos galia, ir liudijimas pačios Evangelijos labui, kuri išgelbsti nuo santuokos ir šeimos prasmės praradimo bei stambeldiško požiūrio į santuoką. Šeimos, kaip ir santuokos ar viengungystės, mes nesuprasime, jei pradėsime savo pažintį nuo šeimos ar santuokos, ar viengungystės. Šeima nėra tikslas savaime. Krikščioniška šeima turi savo kontekstą – Dievo karalystę. Kai skaitysime šį numerį, nepamirškime galvoti ir apie platesnį kontekstą.

TURINYS

VEDAMASIS

Steponas Ribokas

1

LAISVA ŠEIMA

G. K. Chestertonas

2

SKYRYBŲ SŪNUMS IR DUKTERIMS

Paulas C. Maxwellis

3

KODĖL VERTA TURĖTI DVASINĮ MENTORIŲ

Davidas J. Tanneris

6

POKALBIS SU SIGITA

7

INFORMACIJA

15

G.K. CHESTERTONAS

VII. LAISVA ŠEIMA

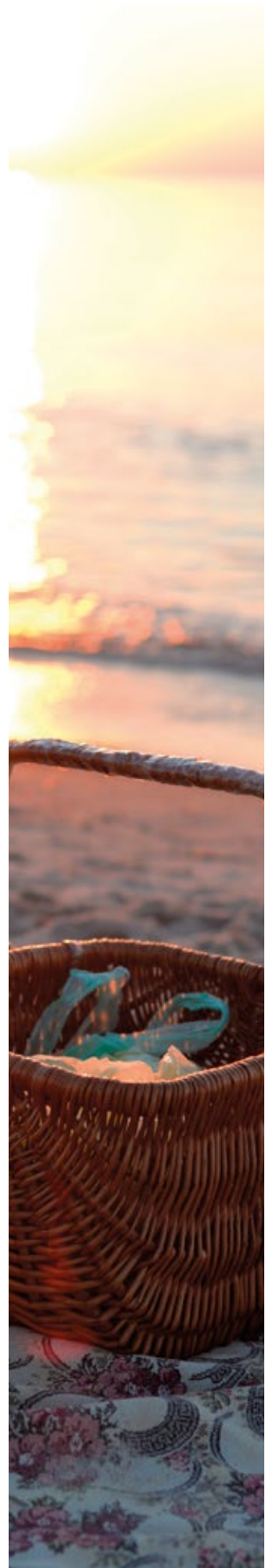
Jau minėjau, kad siūlau sutelkti dėmesį į pačią esmę. Panagrinėsiu darinį, kurį vadiname privačiu būstu arba namais; šeimos kiaukutą ir organą. Ap-svarstysime, kokią poveikį turi pasaulinės ir politinės tendencijos, nusileidžiančios ant šio archajiško ir išskirtinio darinio stogo. Tam, ką noriu pasakyti apie šeimą, užteks vos kelių žodžių. Nesiruošiu analizuoti svarstymų apie jos gyvulišką prigimtį ar jos rekonstravimo socialinėje aplinkoje smulkmenų. Mane labiausiai domina šio darinio apčiuopiamas buvimas visur. Šeima žmonijai – būtinybė, bet tuo pačiu (jei galima taip pavadinti) – jos žabangai. Tik veidmainiškai nepaisantis akivaizdaus fakto žmogus gali įsigudrinti pradėti kalbėti apie „laisvą meilę“, tarytum toks įvykis būtų nedaug reikšmingesnis už cigaretės prisidegimą ar pašvilpavimą. O įsivaizduokime, kad kaskart užsirūkius iš tabako dūmų žiedų rastųsi milžiniškas džinas, nuo tos akimirkos vergiškai visur sekiosiantis rūkalių. Arba jei kaskart pašvilpavus žmogus iš aukštybių prisišauktų angelą, tad tektų visur vaikščioti nuolat lydimum serafimo. Šie katastrofiški vaizdiniai menkai teatspindi pasekmes, kurias Gamta priskyrė seksui. Viskas nuo pat pradžių yra labai aišku: žmogus negali elgtis tarsi laisvas mylimasis, mat tegali būti arba išdavikas, arba suvaržytasis. An-trasis šeimos susidarymo bruožas – milžiniškos, tačiau palaiptai susidaranti pasekmės. Tarsi užsitraukus cigaretę rastųsi ne suaugęs, o naujagimis milžinas arba pradėjus švilpauti – naujagimis serafimas. Iš to kyla ilgalaikio bendradarbiavimo sistemos poreikis, o iš pastarojo atsiranda visiškai savo edukacinę prasmę atitinkanti šeima.

Galima teigti, kad namai – vienintelė anarchiška institucija, mat šis darinys yra senesnis už teisės normas ir randasi už Valstybės ribų. Atsižvelgiant į tokią šios institucijos prigimtį, ją gali atnaujinti arba sugriauti sunkiai apibrėžiamos jėgos – papročiai arba giminytė. Tai nereiškia, kad šeimose neveikia Valstybės valdžia: pastaroji yra taikoma arba turėtų būti pasitelkiama susidūrus su nenormaliais atvejais. Tačiau kuomet kalbame apie įprastus šeimos džiaugsmus ir skausmus, Valstybė neturi būdo, kuris leistų patekti vidun. Kalbu ne apie tai, kad įstatymai neturėtų būti naudojami kištis, nes tokių galių jie neturi. Turiu galvoje sritis, kurios yra arba labai toli už įstatymų ribų, arba per arti jų. Kaip sakoma, žmogus greičiau pamato Šiaurės ašigali nei savo paties stuburą. Paprasti ir artimi dalykai gali praslysti pro akis ne ką rečiau nei sudėtingi ir tolimi. O tai ypač taikytina kalbant apie tikrus šeimos skausmus ir džiaugsmus. Jei mažylis verkia, nes nori Mėnulio, policijos pareigūnas nesugebės nei gauti šio dangaus kūno, nei vaiko numaldyti. Tokios artimos būtybės kaip vyras ir žmona arba motina ir vaikai gali paveikti vienas kitas taip, kad jaustųsi laimingos arba apgailėtinos, o šito negali išspręsti jokia valstybės prievartinė priemonė.

Net jei skirtis būtų galima kiekvieną rytą, tai nesugrąžintų vyrui nakties, kurią šis praleido be miego po žmonos priekaištavimų. Kokia nauda iš galios, kai tereikia trupučio ramybės? Vaikas gali būti priklausomas nuo labai netobulos motinos, motina – pasišventusi nedėkingiems vaikams. Tokiais atvejais galimybė atsilyginti teisiniu keliu – bevertė. Ši problema niekur nedingsta net susidarius galimai įstatymais reglamentuojamoms, į normų ribas netelpančioms situacijoms. Tai suvokia kiekvienas magistratų teismo teisėjas, kuriam yra tekę atimti iš vaikų jų maitintoją, kad taip juos išgelbėtų nuo bado. Arba įskaudinti moterį, kurios širdį jau sudaužė jos sutuoktinis. Valstybė neturi priemonių, kuriomis galėtų subtiliai sunaikinti šeimoje įsigalėjusius įpročius ar susinarpliojusius jausmus. Nepriklausomai nuo to, ar jaučiasi laimingos, abi lytys yra per daug artimai susijusios, kad galėtume tarp jų įsprausti teisės asmenis. Vyras ir moteris yra vienas kūnas net tuomet, kai nėra vieningi dvasioje. Tai – vienas žmogus, turintis keturias galūnes. Vargu, ar tokį archajinį ir anarchinį intymumą gali paveikti valstybės santvarka, kokia ji bebūtų. Mat intymumo laimė priklauso ne nuo valstybės valdymo formos, pavyzdžiui, respublikos Šveicarijoje ar despotizmo Siame, o nuo lytinių santykių sveikumo ir įpročio reikšti švelnumą. Net tapęs respublika Siamas mažai kuo prisidėtų prie Siamo dvynių laisvės.

Kadangi problema slypi ne santuokoje, o lytiniuose santykiuose, ji nedingtų net jei įsivyratų visiška nesantuokinio gyvenimo laisvė. Kaip bebūtų, didžioji žmonijos dauguma niekuomet netikėjo tokia laisve, o rinkosi ilgiau ar trumpiau trunkantį ryšį. Gentys ir civilizacijos turėjo skirtingą požiūrį į tai, dėl ko toks ryšys galėjo būti nutrauktas, tačiau visais atvejais egzistavo sutarimas, kad ryšys egzistuoja; tai ne šiaip išsiskyrimas. Šioje knygoje nenagrinėsiu to mistinio požiūrio į santuoką, kuriu pats tikiu: didingos europietiškos tradicijos, pavertusios santuoką sakramentu. Pakaks paminėti, kad tiek pagonys, tiek krikščionys laikė santuoką ryšiu, kurio nebuvo galima nutraukti. Trumpai tariant, šis žmonių įsitikinimas dėl lytinio ryšio tikrumo yra pagrįstas principu, kurį šiuolaikinio žmogaus protas labai netinkamai traktavo. Regis, jis labiausiai panašus į principą, kurį vadiname antruoju kvėpavimu.

O šis principas remiasi paprasta tiesa: kiekvienas ko nors vertas dalykas, net jei tai – malonumas, reikalauja išverti šiek tiek skausmo ar nuobodulio. Tik tuomet gautas pasitenkinimas atgaivina ir įgyja išliekamąją vertę. Kaip kad kovos džiaugsmas, kuris yra pajuntamas pirmą kartą patyrus mirties baimę, ar Virgilijaus skaitiniai, suteikiantys laimės tik nuobodžiai ištyrinėjus jo darbus, arba besimaudančiojo jūroje oda, pradedanti švytėti ištvėrus geliantį ledinį vandenį, sėkminga san-

tuoka prasideda po medaus mėnesio nesėkmės. Visos žmonių priesaikos, įstatymai ir sutartys tėra įvairūs bandymai sėkmingai išverti šį lūžį, galimos kapituliacijos akimirka.

Darant viską, ko tik šioje žemėje yra verta imtis, prieinamas toks etapas, kai niekas to daryti nesiimtų, nebent būtų spiriamas būtinybės ar baimės. Būtent tokią akimirką žmogui į pagalbą ateina Institutas, po kojomis patiesdamas tvirtą pagrindą. Ar šis svarus žmogiškosios prigimties faktas yra pakankamas, kad juo galėtume pagrįsti kilnų pasišventimą krikščioniškajai santuokai, jau kitas klausimas. Tačiau šiuo atveju pagrindimui visiškai pakanka bendrojo žmogaus jautimo, kad santuoka – galutinis sprendimas, kurio likvidavimas užtraukia kaltę ar bent jau negarbę. Svarbu ne tiek trukmė, kiek saugumas. Kad būtų vienas kitam teisingi, du žmonės privalo būti susieti. Ką žmogus beveiktų – dvidešimt minučių skirtų šokiui ar dvidešimt metų gyventų santuokoje, – jei pirmąsias penkias minutes jis jaučia nuobodulį, teks prisiversti tai daryti toliau, kad pasijustų laimingas. Prievara – savotiška paskata, o anarchija (kurią dalis žmonių vadina laisve) iš tikrųjų slepia, nes iš

esmės veikia atgrasančiai. Jei visi sklandytume ore tarsi burbulai, bet kurią akimirką galintys sklęsti kur panorėję, nė vienas neišdrįstume pradėti pokalbio. Būtų labai nesmagu, jei, pradėjęs pokalbį nuo draugiško šnabždesio, turėtum baigti sakinį garsiai šaukdamas, nes pašnekovas jau sklęstų tolyn į laisvą ir beformį eterį. Norėdami būti vienas kitam teisingi, du žmonės privalo vienas kito įsitverti. Jei Amerikoje galimos skyrybos dėl „charakterių nesuderinamumo“, niekaip nesuprantu, kaip jie visi dar neišsiskyrė. Esu matęs daugybę laimingų santuokų, tačiau niekada nemačiau tokios, kurioje būtų suderinamumas. Santuokos esmė ir yra kovoti ir išgyventi iki tos akimirkos, kai nesuderinamumas tampa neabejotinas. Mat vyras ir moteris iš esmės yra nesuderinami.

Skyrius paimtas iš knygos „What’s Wrong With The World“. Internetinė prieiga http://www.gutenberg.org/files/1717/1717-h/1717-h.htm#link2H_4_0008 IŠ ANGLŲ K. VERTĖ JŪRATĖ GRIŠKĖNAITĖ.

PAULAS C. MAXWELLIS

SKYRYBŲ SŪNUMS IR DUKTERIMS

Kai kurie dalykai traumuoja labiau nei automobilio avarija, kurioje beveik tonos svorio girgždantis plieno ir stiklo darinys rėžiasi be jokių ribų ir pagarbos jo viduje esančiam žmogaus kūnui. Kiekvienai sunkią avariją patyrusiai aukai yra kelias į išgydymą, kurio jai reikia.

Išsiskyrusių tėvų vaikai patiria kitokį žiaurų ir traumuojantį susidūrimą. Panašiai kiekvienas skyrybas išgyvenęs vaikas taip pat turėtų gauti išgydymą. Žinoma, skirtingiems sūnums ir dukterims išgydymo kelias bus kitoks, tačiau niekas nepaneigs, kad į emocinį ir su santykiais susijusį kraujavimą reikia atkreipti dėmesį ir veikiausiai praėjus daugybei laiko po skyrybų pareiškimo.

Suaugusiųjų, kurie išgyveno ilgą tėvų skyrybų procesą, choras vienbalsiai tai atmes: „Labai ačiū, tačiau aš nesu sužeistas. Man viskas gerai. Tai nieko tokio. Aš nesu auka, visam tam nereikia skirti tiek daug dėmesio.“ Aš viską supratau. Priklausomai nuo to, kokia diena, aš galėčiau sakyti tą patį, jei perskaityčiau savo pirmąsias dvi pastraipas.

Mano tėvai išsiskyrė, kai man buvo devyneri. Aš nesu auka, tačiau skyrybos mane sužeidė. Jos sužalojo mane tokiu būdu, kurio negalėjau kontroliuoti. Praėjus kuriam laikui, kai kurios sužeidimo formos man atrodo įprastinės ir natūralios, nes

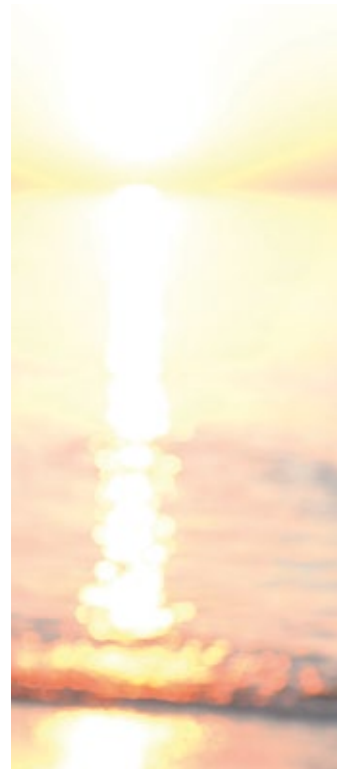
būdamas devynerių metų berniukas nežinojau, kaip su tuo kovoti.

Skyrybos „atakuoja asmenį, nes savašis Aš įgauna pavidalą šeimos formuojamame ryšyje ir jos teikiamoje prasmėje. Kai šeima suardoma, prarastos savo vietos ir prarasto tikslo baimės tampa realybe. Be vietos ar tikslo žmogus praranda savąjį Aš“ (Andrew Rootas, „Skyrybų vaikai“, 21). Labiau nei praradau save, aš praradau gebėjimą rasti ryšį su savo dangiškuoju Tėvu. Tikrai nemaniau, kad Dievas turėjo man kažką pasakyti ar kad Jam rūpėjo sudarkyta, apsvirtusi transporto priemonė mūsų svetainėje. Kartais esu gundomas taip galvoti ir dabar. Tačiau Jam rūpi. Jis kalba. Ir Jam rūpi.

Dabar mes susitelksime į tai, ką tu (ir aš) patyrei ir kaip gali tai išgyti. Tuo nesiekama teisti išsiskyrusių tėvų arba atbaidyti jų nuo skyrybų, kai tai pagrindžiama įstatymais (smurtas ar svertimavimas). Tikslas yra pamatyti, kaip skyrybų vaikams Jėzus Kristus yra šviesa tamsoje, viltis sudužusiems, pasimetusiems ir vienišiams. Mes apžvelgsime keletą temų iš Šventojo Rašto, kad dešimtyje punktų paaiškintume, kaip Dievas supranta ir kuria ryšį su skyrybų vaikais.

SKYRYBOS TIKRAI TAU DARO ĮTAKĄ

1. Visi asmenys šeimoje yra organiškai, emociškai ir dvasiškai susiję.

Paulius paaiškina: „Mat netikintis vyras pašventinamas žmona, o netikinti žmona pašventinama tikinčiu vyru. Antraip jūsų vaikai būtų netyri, o dabar jie šventi“ (1 Korintiečiams 7, 14). Nors tai nėra pagrindinis straipsnio tikslas (pirmiausia, šioje eilutėje kalbama apie santuoką tarp tikinčio ir netikinčio), galime pastebėti tris dalykus:

Šeima yra vienetas – organiškai sujungtas vienas vienetas („žmona <...> vyras <...>“).

Vaiko dvasinė gerovė persipynusi su jo tėvų santuokine gerove („pašventinamas <...>, pašventinama <...> jie šventi“).

Sudaužyta santuoka turi sužalojančių pasekmių vaikui („antraip jūsų vaikai būtų netyri“).

2. Vaikas, patiriantis skyrybas, išgyvena stiprią audrą.

Malachijas ginčijasi: „Argi ne tas pats vienas Dievas ją sukūrė? Jo yra ir kūnas, ir dvasia. Ir ko tas pats vienas Dievas trokšta? Dievo duotų palikuonių. Taigi pažvelkite į save ir neleiskite nė vienam tapti neištikimam savo jaunystės žmonai“ (Malachijo 2, 15). O taip. „Ko vienas Dievas trokšta? Dievo duotų palikuonių.“ Hebrajiškai: „Dievo vaikų.“ Ką išgyvena vaikas? Viešpats pasirodo norėdamas paaiškinti, kas atsitinka vaikui, kai tėvams nepavyksta išsaugoti savo santuokos „dvasioje“: „Aš nekenčiu skyrybų, – kalbėjo VIEŠPATS, Izraelio Dievas, – ir *dangstymosi smurtu tarsi drabužiu*, – kalbėjo Galybių VIEŠPATS. Taigi atkreipkite dėmesį į save ir nebūkite neištikimi“ (Malachijo 2, 16). Skyrybos neatsiejamos nuo smurto – gąsdinančios, žiaurios, destruktivios audros šeimoje ir jos aplinkoje.

SKYRYBOS SUDRASKO TAI, KO NEGALIMA SUDRASKYTI

3. Skyrybos ne tik atskiria tėvus.

„Taigi jie – jau nebe du, o vienas kūnas. Ką tad Dievas sujungė, žmogus teneperskiria“ (Mato 19, 6). „Aš žinau.“ Kalbėdami apie skyrybas naudojame metaforą: „Tai kaip bandyti iškrapštyti kramtomąją gumą iš kilimo. Tobulai to padaryti neįmanoma.“ Gerai. Mes pamirštame, kad sutuoktiniai nėra vieninteliai, kurie „atsiskiria“. Gumos metafora, žinoma, neatskleidžia to, kas nutinka skyrybas patyrusiam vaikui. Santuoka gali būti išskirta, bent jau tam tikra prasme; vaikas – ne. Vaikas yra neatskiriamas vienetas – vienaskaitiškumas negali būti atskirtas pats nuo savęs. Ir visgi tai nutinka. Ką tėvai patiria santykių plotmėje, vaikas išgyvena viduje.

4. Skyrybos atskiria tave nuo... tavęs.

Taigi, kai tavo tėvai – tavo pirmasis pavyzdys ir santykinės vienybės ir saugumo matavimo vienetas – išsiskiria, tu esi sudraskomas taip, kaip žmogui nėra skirta. Nėra „kramtomosios gumos“ ir „kilimo“. Esi tik tu. Tu esi vienintelis „dalykas“ ir dabar tu jautiesi, lyg būtum padalintas į dvi dalis. Net jei neišgyveni tos emocijos atvirai, tu vis tiek jauti, išgyveni ir reaguoji į įtampą, nes atsiskyrimas yra realus.

Nepriklausomai nuo to, ar skyrybos buvo pateisinamos pagal Bibliją – nukrypstant nuo tokios diskusijos, – skyrybos buvo tavo išgyventas smurtas. Ką žmogus „atskiria“ skyrybose, atsitinka taip pat ir tau. Kas atsitinka *tarp* mamos ir tėčio, atsitinka tavo *viduje*. Psalmė 37, 7–8: „Nieko sveiko nebėra mano kūne... dėl mano širdies nerimo.“ Poveikis yra gilus, netgi gilesnis negu tą akimirka manome žinantys. Depresija, nerimas, priklausomybės, pyktis, prievarta ir susierzinimai yra visos galimos sužeistumo pasekmės ir labai dažnai mes netgi nežinome, kad šie dalykai gali būti susiję su „automobilio avarija“.

PAŽVELGTI Į TĄ LŪŽĮ YRA LAISVĖ

5. Sudaužyta širdis nėra nedora.

Šventajame Rašte vartojama daug skirtingų metaforų, kalbančių iš etinės pusės, tačiau teologai pavartojo bent du terminus, kurie tinka šiame kontekste: t. y. „teisminis“ ir „renovatyvus“. „Teisminis“ reiškia teisėtas. Deklaratyvus. Tai yra teisingas arba klaidingas. Šventasis Raštas vartoja terminus „teisus“ ir „neteisus“ vietoj „teisminis“ (Apaštaloj darbų 24, 15). „Renovatyvus“ reiškia juntamas – *tai tavo viduje*. Tai padeda, tačiau ir skaudu. Šventasis Raštas vartoja terminą „šventas“ (1 Timotiejaus 2, 8) ir „sudužęs“ (Psalmė 44, 19; Psalmė 69, 20; Patarlių 29, 1; Efeziečiams 4, 22). Visiškai supaprastinant ir palengvinant, „teisminis“ yra išorinis vertinimas, o „renovatyvus“ yra vidinė būklė. Kad išgytume, mums reikia atskirti mūsų patirtus sudužimus.

6. Tu nepadarei nieko blogo, tačiau tau vis tiek reikia išgydymo.

Populiari terapija skyrybas išgyvenusiems vaikams vėl ir vėl teigia: „Tu nepadarei nieko blogo.“ Tai teismo kategorija. Ir tai tiesa. Tavo tėvų skyrybos *nėra* tavo kaltė. Bet, deja – ir tai yra tragiška, – tai vis dar tave žeidžia. Tu vis dar realiai esi slegiamas svorio, kurį per sunku pakelti, supainiotas mazgais, kuriuos sunku išrišti per vieną psichologo konsultaciją.

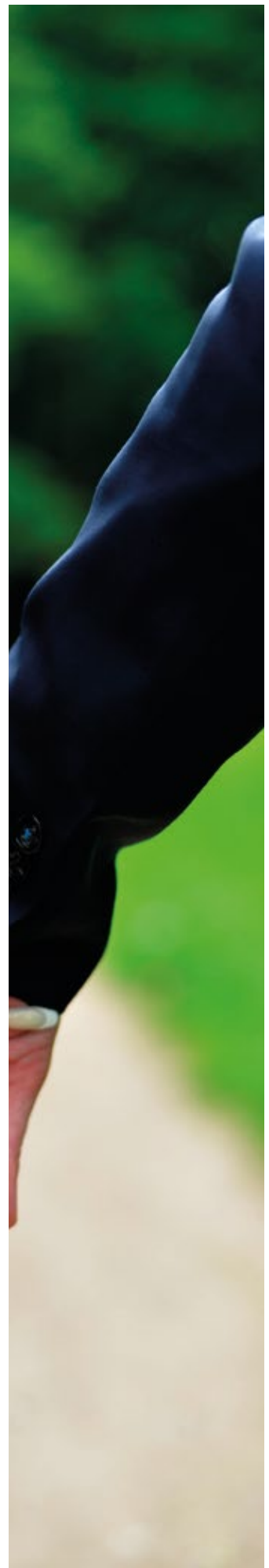
Skyrybas patyrusiam vaikui duotas pasirinkimas nėra tarp to, ar jis turėtų, ar neturėtų patirti savo tėvų skyrybų skausmo, tačiau tarp to, ar jie sąmoningai skatins, ar slopins skausmą. Henris Nouwenas aiškina: „Kas yra pamiršta, tas nepasiekiamas, o kas nepasiekiamas, negali būti išgydyta.“ Panašiai ir apgalvotas susidūrimas akis į akį su skausmo realybe nėra susidūrimas su pralaimėjimu, o su išgydymu.

SUSIDURTI SU DIEVU PO TĖVŲ SKYRYBŲ

7. Santuoka ir skyrybos neša žinią apie Dievo meilę.

Tėvai atspindi Kristaus požiūrį į jų vaikus pranašišku ir dvasiniu, geresniu ar blogesniu būdu (Efeziečiams 6, 1–4). Tokia realybė egzistuoja ne tik tiesioginiame vaiko ir tėvo santykiuje, bet pavyzdiniu būdu ir netiesiogiai viešai, kai tėvo ir mamos santykis matomas vaikui (Efeziečiams 5, 25–33).

Taigi per skyrybas tėvai perduoda požiūrį į Dievo meilę, kuri kalba galingiau nei žodžiai. Svarbu

atpažinti, kad tai visada bus skausmingas priežodis tavo galvoje, išsakinijęs tavo patirtyje. Ne visiems tai bus taip pat.

„Meilė nėra amžina“

„Nesėkmės meilėje visada kyla dėl mano kaltės“

„Man reikia santuokos, kad pabėgčiau nuo savo vienatvės“

„Aš niekada nevesiu (neištėkėsiu)“

„Dievas pasiruošęs mane palikti bet kurią akimirką“

„Mano meilė nepakankama, kad tėvai liktų kartu“

„Aš nepakankamas“

Visa tai melas. Tačiau melas yra galingas tik tada, kai turi tinkamos medžiagos, su kuria gali dirbti. Skyrybos yra derlinga dirva, kurioje auga pateisinamos neapykantos sau melas. Skyrybas išgyvenę vaikai, tarp jų ir aš, visada pernelyg ieško meilės. Kaip vienoje dainoje: „Aš lengvai įsimyliu; aš greitai įsimyliu; aš įsimyliu pernelyg stipriai, kad ji išliktų amžinai.“ Mes ieškome namų pojūčio stengdamiesi save įtikinti, kad melai apie vienatvę ir apleistumą dar ne viskas.

8. Dievas jaučia tau ypatingą meilę.

Ką mes matome tekste, kurį jau apžvelgėme? Išsiskyrusiųjų pasmerkimą? Ne, visiškai ne tai. Ką mes matome? Besirūpinančią vaiku Dievo ranką. Tavimi. Net jei esi suaugęs. Šie tekstai yra Dievo žodžiai ir žiaurumo, kurį patyrei, išsakyamas. Malachijo 2, 15 Dievas sako: „Tu patekai į avariją ir tave reikia pagydyti.“ Jis sako: „Aš tave stebiu. Mano žvilgsnis nukreiptas į tave. Tu esi mano vaikas.“ Mes matome Dievo apsaugą ir rūpestį skyrybas išgyvenusiais vaikais. Matome struktūras, kurias Jis nustatė, kad būtų pasirūpinta silpnaisiais, ir Jo sielvartą, kai šios struktūros laužomos. Dievas yra sunkumų kilnotojas. Jis atriša mazgus. Jo ypatingumas slypi atpirkime – išgydytume, atstatytume ir sustiprinime. Jo stiprioji pusė yra traumose ir giliuose skausmuose – ne visada sutaisant ar tinkamai paaiškinant, o būnant kartu (Izaijo 43, 2).

Jis jaučia ypatingą ir unikalią meilę tau: „Kaip tėvas gailisi vaikų, taip Viešpats gailisi jo pagarbiai bijančių“ (Psalmė 103, 13). Ši eilutė tau turbūt nieko nereiškia. Iš tikrųjų ji gali paskatinti tave pajauti, kad Dievas yra dar toliau nuo tavęs. „Tėvo“ paveikslas Šventajame Rašte tau reiškia tik skausmą. Tai nekeičia fakto, kad Dievas rodo tobulą ir artimą gailėstį taip, kaip turėtų tai daryti geras tėvas. Jis tai daro.

SUSIDURTI SU KITAIS PO TĖVŲ SKYRYBŲ

9. Dievas stiprina tave, kad padėtum kitiems.

Per liūdesį ir tragediją Dievas tau leidžia pažinti pasaulį. Šešiolikmetis, kurio tėvai išsiskyrę, tam

tikra prasme žino apie jį supantį pasaulį daugiau nei šešiolikmetis, kurio tėvai gyvena santuokoje. Mes visi patiriame pačios įvairiausios kilmės sunkumų tam, kad galėtume kovoti už silpnuosius kelyje.

„Kas palūžta nelaimės metu, tas silpnas. Išlaisvink tuos, kurie vedami mirti, išgelbėk pasmerktus nužudyti.“ (Patarlių 24, 10–11).

Jei būdami vaikai turėjome išsiskyrusius tėvus (ir palūžome, nes tai mums pasirodė per sunku), sustiprėję mes galime išgelbėti kitus. Išgydymo kelio pabaigoje (ir netgi įpusėjus) ateina ypatinga stiprybė, kuri išlaisvins ne tik tave, bet ir leis tau nešti kitus toje pačioje kelionėje kovojant su tais pačiais balsais, gydantis tas pačias žaizdas, auginant tą patį tikėjimą ir ištvermę.

10. Pasiieki kitus, kurie perėjo tą patį sunkų kelią.

Ernestas Hemingvėjus rašė: „Pasaulis kiekvieną sužeidžia ir galiausiai daugelis tampa stiprus savo sužeistumu“. Banaliai kalbant, tėvų skyrybų išgyvenimas yra tikrai tikrai labai sunku. Nuo to nepabėgsi. Tai ateina su ašaromis. Tai atneša didelę baime. Tai ateina su pykčiu. Tu neši sunkų išsiskyrusiųjų tėvų naštos svorį.

Aš nedrįstu teigti žinąs tavo situaciją, žinąs, kokie yra tavo tėvai ar ką teko patirti tavo šeimai. Aš tik žinau, kad tai, ką jauti, yra labai skausminga, ir Dievas žino tavo skausmą. Iš savo malonės Jis nesunaikins tavęs, bet sustiprins (Izaijo 42, 3–5). Paulius suvokė, jog jis perėjo sielvartą, „kad mes galėtume paguosti bet kokio sielvarto ištiktuosius“ (2 Korintiečiams 1, 4). Jis yra vyras, kuris kartą „neteko vilties“, o dabar „nepailsta“ (2 Korintiečiams 4, 1). Jis išmoko būti stiprus, nes buvo silpnas (2 Korintiečiams 12, 9), ir Dievas vis dar naudoja jį, kad paguostų viso pasaulio krikščionis, esančius nuolatiniame ir kankinančiame skausme.

Aš nemanau, kad savo išgydymo kelionėje radau daugiau pagalbos negu ieškodamas jos iš kitų, kurie nuėjo tą patį kelią, kurie turėjo skintis link Kristaus per išsiskyrusiųjų tėvų užaugintas piktžoles. Ieškok kitų Dievo sūnų ir dukrų, kaip ir tu, išsiskyrusiųjų tėvų vaikų, ir eik drauge su jais.

Tu nesi apgailėtinas. Tu nesi vienas. Tu nusipelnei būti giliai mylimas ir tu esi Dievo giliai mylimas. Jis tave neš ir palaikys.

Straipsnis paimtas iš <http://www.desiringgod.org/articles/to-the-sons-and-daughters-of-divorce> IŠ ANGLŲ K. VERTĖ AUKSĖ SEREDA.

DAVIDAS J. TANNERIS

10 PRIEŽASČIŲ, KODĖL VERTA TURĖTI DVASINĮ MENTORIŲ

Kaip geležis paaštrina geležį, taip žmogus paaštrina savo artimo nuovoką (Pat 27, 17).

Dviem geriau negu vienam, nes jie gauna didesnę atlygį už savo triūsą. Jei vienas iš jų suklysta, kitas padeda bičiuliui atsikelti. Vargas vienišam žmogui! Juk kai jis suklysta, nėra kam jį pakelti (Mok 4, 9–10).

Kiekvienam krikščioniui reikalingas dvasinis mentorius. Tai naudinga abiem, nes drauge jie yra stipresni. Bėlika užduoti klausimą, ar esame pasiruošę ieškoti mentoriaus patarimo ir pamokymo. Taip, nauda yra neįkainojama, tai parodo kryptį gyvenimo jūroje, kurioje siaučia daugybė audrų. Galbūt jums įdomu, kuo gi gali būti naudingi tokie santykiai. Ar jie verti pastangų?

Žinoma, šis sąrašas nėra galutinis, bet čia trumpai apžvelgiami pagrindiniai privalumai:

1. Mentorius tikės tavimi: kiekvienam reikia palaikymo. Mentorius yra tas žmogus, kuris tiki tavimi net žinodamas tavo gyvenimo netvarką ir ydas. Jis atidžiai išklauskis apie tavo svajones, aistras, tikslus, suklypimus bei nebrandžias idėjas ir rūpestingai pateiks objektyvius, patikimus pasiūlymus atsižvelgdamas į Dievo veikimą tavo gyvenime (Barnabas ir Jonas Morkus – Apd 15, 36–39; 2 Tim 4, 11).

2. Bus tavo pavyzdžiu: mentoriui tenka sunki užduotis – būti sektinu pavyzdžiu ne tik žodžiais, bet ir darbais. Raštas moko, kad savo gyvenimu jis turi rodyti gerą pavyzdį, turi aiškiai matyti, kad jis yra vedamas Šventosios Dvasios ir savo mokiniams rodo dievotą, į Kristaus panašų gyvenimo būdą. Matyti autentišką dievotą gyvenimą yra neįkainojama (Paulius – 1 Korintiečiams 11, 1).

3. Skatins dvasinį augimą: dvasinis mentorius padės siekti dvasinės disciplinos, o tai padės gilinti asmeninį ryšį su Dievu, panašėti į Kristų ir paruošti būti naudojamiems Karalystės labui. Mentorius drauge studijuos Bibliją, padės laikytis krikščioniškų disciplinų (tylos laiko, Biblijos skaitymo, maldos ir pan.), padės atpažinti dvasines dovanas ir nukreips tarnystei. Šiuose santykiuose puoselėjami dvasinio gyvenimo įgūdžiai duos naudos krikščioniui visą likusį gyvenimą (Paulius – Fil 3, 13).

4. Mokys atskaitomybės: šiandienos kultūrinė aplinka pilna minų ir smegduobių. Priešas nuolat randa progų išmušti iš vėžių tą, kuris nuoširdžiai trokšta gilinti savo santykį su Dievu. Todėl turėti mentorių, kuriam esi atskaitingas, yra labai naudinga, jis gali užduoti aštirus klausimus ir

padėti išvengti pavojaus bei nenukrypti nuo kelio (Samuelis ir Saulius – 1 Sam 9–15).

5. Drašins: šiuolaikinei egocentriškai kartai nėra įprasta drašinti kitus žmones. Nors Biblijoje aiškiai sakoma, kad turėtume rūpintis kitais žmonėmis, dažnai mums tai nepavyksta. Mentorai aktyviai drašina savo „mokinius“, nes jie supranta motyvavimo jėgą ir vertę (Barnabas ir Paulius – Apd 4, 36–37; 9, 26–30; 11, 22–30).

6. Bus pasiekiamas krizės metu: Biblijoje nedviprasmiškai kalbama, kad gyvenime patirsime išbandymų. Mes nežinome, kada ir kokie sunkumai mus užklups, bet tai neabejotinai nutiks. Patiriant išbandymus nepaprastai naudinga turėti mentorių. Sunkių metu jis gali patarti ir padėti suprasti Dievo kelius ir tikslus, paguosti ir suteikti stabilumo (Paulius ir Silas – Apd 16).

7. Padės išsikelti ir pasiekti tikslų: mentorius gali būti naudingas apmąstant ir išsikeliant asmeninius ir dvasinius tikslus: duoti vertingų patarimų, išsakyti objektyvią nuomonę. Išsikėlus tikslus, jis gali padėti sekti progresą, siūlyti pataisymus ir patarti siekiant juos įgyvendinti. Reali nauda šioje srityje – tai mentoriaus pagalba norint suprasti, koks yra tinkamas asmeninių ir dvasinių tikslų balansas: pavyzdžiui, išlaikyti Dievą dėmesio centre ir užtikrinti sveiką dvasinį augimą (Paulius ir Timotiejus, 1 ir 2 Laiškai Timotiejui).

8. Duos patikimų patarimų priimant svarbius gyvenimo klausimus: mentorius, puoselėdamas santykius su savo mokiniu, gerai jį pažįsta ir gali suteikti vertingų patarimų sprendžiant svarbiausius gyvenimo klausimus. Kai kurie sprendimai priimami greitai, kiti reikalauja ilgesnio pasiruošimo. Nepaisant to, turėti patikimą patarėją šiuose klausimuose yra nepaprastai naudinga (Paulius ir Titas – Laiškas Titui).

9. Tai bus naudinga ir tavo santykiams su kitais žmonėmis: žmogui augant tikėjimu ir panašėjant į Kristų, tai atsispindi visuose jo palaikomuose santykiuose. Visi – draugai, šeima, bendradarbiai, darbdaviai ir kiti – pamatys pokyčius tavo gyvenime. Toks pakeistas gyvenimas turi potencialą atstatyti santykius, traukti aplinkinius prie Kristaus ir pastūmėti kitus ieškoti panašios patirties (Galatams 5, 23–24).

10. Turėsi galimybę dalintis: Taip, pakeistas gyvenimas, kuriame matomas Dievo Dvasios veikimas, yra patrauklus, ir Dievui vedant tai suteikia galimybę mokiniui tapti mokytoju. Didysis Dievo pašaukimas yra padaryti žmones Jo mokiniais. Tapdamas mentoriumi, žmogus

atsiliepia į šį paliepiamą ir to nauda negali būti išmatuojama žmogišku supratimu, tai suvoksime tik iš amžinybės perspektyvos. Galimybė investuoti į žmones yra tikroji investicija į Dievo karalystę (Mato 28, 19).

Mentorystės santykiai gali būti įvairūs. Dažniausiai pasitaikantys yra vyresnio žmogaus santykiai su jaunesniu. Tačiau bendraamžių mentorystė taip pat yra puikus variantas. Drąsiau atverti savo protą ir leisti Dievui vesti. Jo išmintis yra tobula ir Jis suves žmones, kurie galėtų puoselėti mokinio–mentoriaus santykius. Pasikliauk Dievu ir atidžiai stebėk Jo veikimą. Ar Jis kalba, kad tau reikėtų mentoriaus?

Ar Jis leido susipažinti su naujais žmonėmis, kurie akimirksniu tau padarė dievotų žmonių įspūdį? Ar tavo gyvenime yra klausimų, pasimetimo, nepriimtų sprendimų, kuriems išspręsti reikalinga pagalba? Kokios bebūtų aplinkybės, Dievas veikia ir leis suprasti, koks žmogus galėtų būti tavo mentoriumi ar mokiniu. Nauda yra neišmatuojama. Būkite budrūs ir nedelskite atsiliepti į Jo kvietimą.

Stripsnis paimtas iš <https://biblicalpatterns.wordpress.com/2011/10/28/mentoring-moment-10-benefits-of-having-a-spiritual-mentor/> IŠ ANGLŲ K. VERTĖ MIGLĖ KAVALIUKAITĖ.

AKVILĖ ŠIRVAITYTĖ

POKALBIS SU SIGITA

Besikeičiant organizacijos kolektyvui, kalbina-me prieš metus bendrijos generaline sekretore tapusią Sigitą Rakauskaitę. Ji papasakos apie darbo nevyriausybinėje organizacijoje ypatumus.

Kaip nutiko, kad dirbi LKSB?

Tai nutiko netikėtai. LKSB žinojau ir aktyviai dalyvavau veikloje, kai buvau studentė. Man labai patiko veikla ir tikslai, bet apie misijinį darbą (tarnystę) nebuvo galvojusi. Ir štai vieną vasarą, kai intensyviai ieškojau darbo, išgirdau apie naujo darbuotojo paiešką. Tuo metu domėjausi jaunimo politika ir buvau nusprendusi ieškoti tokio darbo, kuris apjungtų tris raktinius žodžius: jaunimas, veiklos, projektai. Ir staiga suvokiau, kaip LKSB viskas puikiai dera – tai yra darbas jaunimo srityje, daug veiklos, organizavimo, mokymo. O kaip vyšnia ant torto viršaus – misija burti studentus, kad Jėzaus Kristaus Evangelija būtų skelbiama Lietuvos universitetuose. Visa tai ėmiau ir pasakiau tuometiniam generaliniam sekretoriui Steponui Ribokui. Kitą dieną pati išsigandau savo pasiūlymo, bet „ratai jau buvo pradėję sukstis“.

Kokie yra darbo nevyriausybinėje organizacijoje iššūkiai?

Nevyriausybinis sektorius Lietuvoje pamažu auga. Kaip specialistai pastebi, auga visuomenės pasitikėjimas jų veikla ir matoma nauda. Nevyriausybines organizacijas yra ne pelno siekiančios, vadinasi, išsilaiko iš rėmėjų ar gaunamo finansavimo iš projektų. Vienas iššūkių – neužtikrintumas dėl pajamų veiklai vystyti. Kaip tauta dar mokomės filantropijos, aukojimo. Kitą iššūkį išskirčiau – įvertinti ir pamatuoti rezultatus. Dažnai sakau: jei gamintume dėžutes, būtų paprasta – suskaiciuoji, kiek per dieną pagaminai, ir matai rezultatą iš karto. Dažnai nevyriausybinių organizacijų veikloje rezultatų iš karto nematyti, pastangos ne visada įvertinamos. Žinoma, galima būtų paminėti ir administracinę aplinką, kuri dažnai ne padeda, o kliudo ir apsunkina veiklą. O pasidžiaugti galima tuo, kad auga savanorystė. Vis daugiau žmonių, ypač tarp jaunimo, labiau linkę ne remti pinigais, o patys imtis veiklos.

Kokie specifiniai iššūkiai dirbant LKSB?

Darbas LKSB yra tarnystė, kurios darbo laiko nepavyksta įsprausti į 8–17 val. tarpą. Man labai patinka darbo grafiko lankstumas, bet tuo pačiu tai iššūkis derinant laiką su draugais, kurie dieną dirbą, o vakare laisvi. Esame nedidelė komanda, daug tenka dirbti vienai. Kai pradėjau dirbti LKSB prieš 5 metus, man pasakė, kad tarnystėje gali jaustis vienišas. Manau, dabar pradėtu suprasti, ką tai reiškia.

Kaip atrodo įprasta Tavo darbo diena?

Įprastos darbo dienos neturiu. Gan įprasta, kai visos savaitės dienos yra skirtingos, o ir savaitės skiriasi

tarpusavyje. Esu pelėda, tad jei neturiu susitikimų anksti ryte, galiu leisti darbo dieną pradėti vėliau. Dalį laiko skiriu Rašto studijoms, skaitiniams, kitą dalį užima susitikimai su studentais grupėje ar asmeniškai. Kai buvau darbo su studentais koordinatorė, tai užėmė daugiausia mano laiko. O dabar yra papildomų atsakomybių: bendrauti su darbuotojų komanda, vesti organizacijos apskaitą ir valdyti dokumentus. Nors esame nedidelė organizacija, turime susitvarkyti „popierius“, kaip liaudis sako. Kas mėnesį tenka ruošti kokiam didesniai LKSb renginiui. Vasarį rengėme studentų apmokymų savaitgalį, kovą vyksta metinė LKSb konferencija.

Vienas iš mitų apie krikščionis yra tas, kad jie negyvena realiame pasaulyje, yra atitrūkę nuo tikrovės. O jei dirbi krikščioniškoje organizacijoje, tai gal net dar labiau esi atitrūkęs?.. Ką į tai atsakytum?

Neseniai skaičiau Servanteso Don Kichotą. Ir pagalvojau, kad kartais krikščionys gali pasauliui pasirodyti kaip tas naivus manantis-esas-riteris, kovojantis su kelyje pasitaikusia neteisybe. O tikrovėje jis – romanų prisiskaitęs ir dėl to pavaišęs žmogelis su popieriniu šalmu, nustekentų arkliu, besikišantis į kitų reikalus ir nesuvokiantis, kas iš tiesų vyksta. Kaip krikščionys esame iš šio pasaulio, bet kartu jam nepriklausome. Tad matome gyvenimo realybę, bet kartu žinome ir viliamės kitu, būsimuoju atstatytu gyvenimu, pasauliu. Sakyčiau, tokiu atveju esame dar labiau prilipę, o ne atitrūkę nuo tikrovės.

Dirbant studentų organizacijoje paprastai akiratyje atsiduria tik viena visuomenės dalis – studentai, universiteto bendruomenė. Neatitrūkti padeda labai paprasti dalykai: žinių žiūrėjimas, dalyvavimas viešuose renginiuose. Juokaujam, kad neįrašyta LKSb pareigybė yra ir reguliariai nueiti į knygyną bei apžiūrėti, kokios naujos knygos išleistos, kas perkamiausia.

Ko galime pasimokyti iš studentų?

Mane žavi jaunų žmonių atvirumas idėjoms ir nuomonėms. Jie patys dažnai dar ieško „savo minties“, dar nėra „sustabarėję“. Dažnai jie nebijo bandyti naujų dalykų, kartu ir nesėkmės nebijo (ar bijo mažiau). Ir, žinoma, džiaugtis gyvenimu, juokauti ir juoktis – to tikrai galime pasimokyti!

Be ko neįsivaizduoji savo laisvadienio? Ką mėgsti veikti?

Augau kaime, todėl labai mėgstu žygius gamtoje, tylą ir plačias erdves. Kai lauke būti nėra malonu, šalta, labiau žiūriu filmus. Atradau stalo žaidimų džiaugsmą iš naujo!

Sakoma, kad mus labiausiai keičia sutikti žmonės ir perskaitytos knygos. Kokias tris knygas rekomenduotum perskaityti? Kodėl?

Mano krikščioniškam augimui didelės įtakos padarė John Stott knygos. Ypač „Šiuolaikinis krikščionis“ ir „Kalno pamokslo žinia“, kurios yra išverstos į lietuvių k. Esu Tolkinio „Žiedų valdovo“ mylėtoja. Draugystės, ištikimybės, atgailos temos šiose knygose labai stiprios. Žinoma, ir daug nuotykių! Prisipažinsiu, pagal asmenybę esu labiau hobitiškos prigimties (skaitytojai supras), o knygos padarė imtis daugiau nuotykių savame gyvenime. O dar noriu paminėti Timothy Keller knygą „Santuokos prasmė“ – tai viena geriausių mano perskaitytų knygų apie santykius, santuoką ir visokius meilės reikalus. Bendraudama su jaunais žmonėmis matau daug pasimetimo, nusivylimo dėl santuokos, šeimos, todėl dažnai rekomenduoju paimti šią knygą ir pamatyti nuostabią Dievo idėją žmonių santykiams ir regimą malonės pavyzdį.

DĖKOJAME UŽ POKALBĮ!

*Publikuota žurnale „Gyvieji šaltiniai“
(2016 pavasaris)*

LKSb TIKĖTI, MASTYTI, VEIKTI

**LKSb
2015 m.
VEIKLOS IR
FINANSŲ
ATASKAITA**

**PRAKTIŠKAS
KRIKŠČIONIS**

2016 liepos 29 d. – 31 d.
Daugiau info: lksb.lt

<http://lksb.lt/naujienos/pranesimas-924.htm>

Šiame „Lango“ numeryje pateikiame jums LKSB 2015 metų veiklos ir finansinę ataskaitą. Šią ataskaitą parengė LKSB generalinė sekretorė Sigita Rakauskaitė ir pristatė per 2016 m. kovo mėnesį vykusią kasmetinę LKSB nacionalinę konferenciją LKSB nariams ir konferencijos svečiams. Kviečiame susipažinti.

LKSB 2015 m. veiklos ir finansų ataskaita

Jaudinausi dėl šios konferencijos. Jaudinausi pagalvojusi, kad reikės stovėti čia prieš jus ir pristatyti dar niekad nerašytą pirmųjų metų darbo ataskaitą. Jaudinausi nežinodama ir ką parašyti, ir pasakyti. Kas įvyko per metus, ką padariau? Kaip juokaujama: atrodė, ko tik neįvyko! - ir tas neįvyko, ir anas. Prieš pradėdama metus turėjau didesnių lūkesčių dėl savęs ir pokyčių organizacijoje.

Kai visgi sėdau rašyti, pirmiausia surašiau LKSB pagrindines sritis ir metų įvykius. Ir tada pamačiau, kad yra ką papasakoti. Džiaugiuosi, kad man nereikia pasakoti apie save. Turiu prisipažinti, kad jaudinausi ne tik prieš konferenciją, o beveik visus metus. Kai pabUSDavau paryčiais iš įtampos galvodama – „kodėl ir ką aš čia darau?!“. Kai nežinodavau kaip pasielgti, nes daug buvo „pirmųjų kartų“. Juk klysti taip nemalonu. O pernai per konferenciją padovanoti batai pavasarį džiugino, bet žiemą stovėjo kampe kaip priekaištas. Džiaugiuosi, kad to užtenka papasakoti apie save, o galiu papasakoti daug daugiau, nes LKSB esame visi mes. Todėl ataskaita bus su gyvų istorijų tarpais iš tų, kurie arčiausiai darbavosi prie tam tikrų sričių.

Studentų veikla

Studentų veikla yra pagrindinė mūsų veiklos sritis įgyvendinant misiją – burti krikščionis studentus, kurie dalintųsi Evangelija su kitais studentais. Tai kartu ir pati dinamiškiausia sritis – vieni studentai išeina, kiti prisijungia.

Studentų skyrius Kaune

Galime pasidžiaugti besitęsiančia aktyvia studentų grupės veikla Kaune Vytauto Didžiojo universitete. Prisijungė nauji nariai, rudens pabaigoje išrinkta nauja skyriaus prezidentė *Vakarė Škulevičiūtė*. Surengta daug viešų paskaitų per metus, jau suburta besidominčiųjų auditorija, kuriems užtenka pakvietimų per Facebook'ą.

Studentų apmokymai

Žiemos stovykla „**Biblijos pažinimo džiaugsmas**“ (vasario 6-8 d., Kačerginė) ir rudens stovykla „**Lyderystės eskizai**“ (rugsėjo 4-6 d.) buvo gausiausios per pastaruosius 5 metus.

Rudenį gavome pakvietimą iš Klaipėdos praveisti apmokymų vyresnių klasių moksleiviams ir studentams kaip dalintis savo tikėjimu – **patyriminis seminaras „Noriu dalintis savo tikėjimu“** (spalio 31 d., LCC Tarptautinis universitetas). Vadinom šį seminarą investiciniu, nukreiptu į ateitį, nes visi dalyviai buvo vyresnių klasių moksleiviai.

Bendradarbiavimas su Lietuvos krikščionių medikų bendrija (LKMB)

Nuo seno egzistavo draugiški santykiai su mums gimininga Lietuvos studentų medikų bendrija. Kelios tikinčios medikės studentės, dalyvavusios LKSB VDU, studentų savaitgalio stovyklose, užsidegė vizija dėl universiteto ir nutarė pradėti susitikimus savajame. Didelis džiaugsmas padėti padrasinti!

Tarptautiniai studentai

Kiekvienais metais grupelėse atsiranda po vieną kitą užsienietį studentą. Vienas išskirtinis įvykis, kai šventėme IFES Pasaulinę studentų dieną Vilniuje. Bendrystės ir maldos vakare susirinko tikrai tarptautinė grupė - studentai iš Gambijos, Vokietijos, Indijos, Nigerijos ir Lietuvos!

Kiekvienais metais užsieniečių studentų Lietuvoje vis auga (Erasmus ar atvykstančių studijuoti visą programą). Tarptautinių studentų tarnystė yra dar vienas laukas, į kurį turime strategiškai žiūrėti.

Svečiai iš užsienio

Andre Tapernoux, rėmėjų iš Šveicarijos judėjimo atstovo, vizitas Lietuvoje, lapkričio 24-28. Susitikimai su studentais Kaune ir Vilniuje.

Seniau studentų grupės susidurdavo su iššūkiu pakviesti studentų į renginius. Ypač paskutiniaisiais metais išryškėjo socialinių tinklų teikiamos galimybės info sklaidai. Dalyvių skaičiaus augimas labai džiugino, bet retai pirmą kartą atėjęs studentas ateina antrą, trečią kartą, jei nebuvo pakalbintas, nebuvo išgirsta jo nuomonė, jo istorija. Norime išklaudyti, susidraugauti, priimti. Todėl šiais metais norime sau kelti tokius uždavinius.

Darbas su LKSB draugais

2015 metai išsiskyrė suaktyvėjusiu darbu baigusiujų tarnystėje arba, kaip kartu su Taryba įvardinome, darbu su LKSB draugais. Polinos Butkienės įdarbinimas ir pora naujų iniciatyvų davė gerą postūmį.

Kursas dirbantiems

5 susitikimų kursas dirbantiems ir dar tik planuojantiems įsijungti į darbo rinką krikščionims „Tėve, pašlovink savo vardą“. Susitikimai buvo vieši ir atviri visiems tikintiesiems. Vyko kartą į mėnesį skirtingose Kauno evangelinėse bažnyčiose. Tai buvo puiki proga tiesiogiai patarnauti ne tik LKSB baigusiesiems, bet vietinėms bažnyčioms.

„Langas“

Išėjo 2 el. žurnalo baigusiesiems „Langas“ numeriai. Redakcinė kolegija apklausė dalį baigusiujų apie žurnalo prieinamumą, skaitomumą, aktualumą. Gauti atsiliepimai padėjo mąstyti, kokius galima padaryti pakeitimus, kad „Langas“ dar daugiau patarnautų skaitytojams.

Temos: Pavasaris „Sveikata“, Ruduo „Svetingumas“

Redakcinė kolegija: *Steponas Ribokas, Akvilė Širvaitytė, Jovita Anikinaitė, Polina Butkienė*

Bendradarbiai: *Kristina Dailydė (maketuotoja-dizainerė), Ugnė Baniienė (vertėja)*

Susitikimas su universiteto dėstytojais

Justinos Steniukaitės iniciatyva ir su LKSB draugu *dr. Daryl McCarthy* pagalba buvo suorganizuoti susitikimai krikščionims universiteto dėstytojams. Pirmasis evangelikų dėstytojų susitikimas įvyko Kaune VDU birželį. Dėstytojų teigiami atsiliepimai buvo padaršinimas tęsti iniciatyvą ir toliau. Lapkričio 8-9 d. Lietuvoje vėl viešėjęs Daryl drąsino evangelikus dėstytojus ir Kaune, ir Vilniuje.

Evangelistiniai projektai

Morkaus drama

Mantas ir Aistė Medikiai – MD režisieriai-savanoriai, ištikimieji ir drąsieji bendradarbiai. Ne kiekvienam užtektų tiek drąsos kas pusmetį surinkti naują 15 aktorių, dažniausiai nepažįstamų, komandą ir paruošti savaitės pasirodymams. Kas kartą įsitikiname, kad Dievo Žodis turi didžiulę galią keisti ne tik žiūrovų, bet ir pačių aktorių širdis.

„Seniau skaityti Evangeliją man rodėsi nuobodoka, bet ruošdamasi spektakliui ir vaidindamas, pamačiau, kokia ši istorija spalvinga“; „Išgyvenau Jėzaus meilę: artimą, asmeninę“, – dažni jaunųjų aktorių atsiliepimai.

Du MD pastatymai *balandžio 13-19, Vilnius, ir lapkričio 16-19, Klaipėda*. Viena iš įdomiųjų istorijų: pasirodymą VU centriniuose rūmuose teko atšaukti, kai vienas vyrukas likus trim valandom iki spektaklio grasino susprogdinti šalia esančius Prezidentūros rūmus. Universitetas buvo evakuotas, keliai uždaryti.

„Ištirk krikščionybę“

Kurso platinimas ir naudojimas 2015 m. sumažėjo. Pravedėm vienus apmokymus Kauno bažnyčioms (kovo 14 d.). Per metus patys nerengėme nei vienos grupelės studentams. Kurso žinomumas pamažu auga, tačiau siekiant, kad jis būtų plačiau naudojamas, o knygos biure dėžėse mažėtų, reikia daugiau dėti pastangų šiam projektui.

2015 m. parduota: *Vadovo knyga* – 28 vnt., *DVD* – 29 vnt., *Užrašinė* – 253 vnt. Iš viso dar likę ¾ medžiagos.

Darbuotojai ir savanoriai

Ko gero didžiausi pokyčiai 2015 m. įvyko darbuotojų srityje. Buvo pora mėnesių, kai komandą sudarė 2 darbuotojai, o metų pabaigoje kalėdinius sveikinimus siuntėme 4 darbuotojos! Visgi tai nėra dvigubas komandos padidėjimas, o pereinamojo laikotarpio smagumai.

Prieš metus per konferenciją atsisveikinome su **Steponu Riboku**, dirbusiu generaliniu sekretoriumi pastaruosius 7 metus.

Justina Steniukaitė taip pat ruošėsi kitam etapui gyvenime. Džiaugiamusi, kai Justina sutiko kartu užbaigti 2015 metus. Ji ištikimai darbavosi nuo 2011 m.

Pokyčiai nėra lengvas etapas, ypač tiems, kurie vertina stabilumą. Esu viena tų. Visgi pokyčiai, kurie į komandą „atpūtė“ **Akvilę Širvaitytę** ir **Poliną Butkienę** buvo ypač džiugūs. Abi jos nėra LKSB naujokės, o puikiai pažįstamos bendradarbės kaip studentės, LKSB pagalbinkės, Tarybos narės. Polina jau kurį laiką darbavosi baigusiujų srityje, o nuo gegužės pradžios tai jau darė kaip oficiali darbo su LKSB draugais koordinatorė. Akvilė apsiprendimą dirbti LKSB ir stoti į Justinos „batus“ išsakė vasaros pabaigoje ir dirbti pradėjo spalio pabaigoje.

O drąsių darbuotojų ir toliau ieškome. Dėl naujų atsakomybių turėjau mažinti dėmesį ir laiką tiesioginiam darbui su studentais Vilniuje, kur grupelė ir taip buvo trapi. Ir tai labai jaučiasi. Su MD projektu pasirodėme Klaipėdoje, bet tęstiniam darbui tame krašte vėl pritrūksta rankų. Darbuotojų paieškos tęsiasi!

Darbuotojų kelionės

Viena iš LKSB stiprybių yra dėmesys kiekvieno darbuotojo ir savanorio mokymuisi, augimui. Dirbant su studentais greitai suprantame tiesą, kad negalime duoti to, ko patys negavome, neturime. Būdami IFES šeimos dalis turime puikių progų dalyvauti tarptautiniuose susitikimuose. Praeiti metai buvo ypač turtingi įvairiomis išvykomis.

- North Central Consultation sausio 12-16 d. Lenkijoje, Wisla (Steponas, Sigita, Justina)
- Kasmetinis Europos generalinių sekretorių susitikimas gegužės 18 – 22 d., prie Frankfurto, Vokietija (Sigita)
- European Leadership Forum gegužės 30 d. – birželio 4 d. Lenkijoje, Wisla (Sigita, Justina)
- Apmokymai „Images of Leadership“ su Richard Lamb kartu su Latvijos LKSB, Latvija, Ryga, birželio 9 – 12 d. (Sigita, Justina, Akvilė, studentas Aurimas).
- Pasaulinė IFES Asamblėja Meksikoje liepos 22 – 31 d. (Sigita)
- Naujų darbuotojų apmokymai (Young Staff Network) spalio 28 d. – lapkričio 1 d., Paryžius, Prancūzija (Akvilė)
- Naujų generalinių sekretorių grupė (New Gen.Sec Network) lapkričio 30 d. - gruodžio 3 d., Budapeštas, Vengrija.

Pagalbininkai, savanoriai

Buvo dienų per pirmuosius darbo metus, kai pasijaučiau vieniša. „Tarnystė yra vienišas reikalas”, - yra sakęs kolega Stepas. Ko gero, pirmą kartą supratau, ką jis turėjo galvoje. Ir visgi, būtų nesąžininga tomis silpnumo akimirkomis pamiršti, kad jau daug metų turime rėmėjų, pagalbinkų ir savanorių! Negaliu nesidžiaugti tokiu puikiu būriu draugų:

Mantas ir Aistė Medikiai – „Morkaus drama“ režisieriai-savanoriai, šiemet baigiasi dviejų metų savanorystės sutartis.

Jovita Anikinaitė („Lango“ redakcinė kolegija)

Ugnė Baniienė („Lango“, vertėja)

Kristina Dailydė („Lango“, kiti maketavimo-dizaino darbai)

Indrė Kupstienė (naujo LKSB logo ir įvaizdžio kūrimas)

Vytautas Pangonis (www.lksb.lt administratorius)

Finansai

Kiekviena auka, kiekvienas paskirtas euras yra įrodymas apie Dievo ištikimybę, kuri dosniai išsilieja per Jo vaikus. Džiaugiamės kiekvienu rėmėju, kuris palaiko mūsų misiją burti studentus, kad jie dalintųsi Evangelija su kitais studentais Lietuvoje. Paramą kartu priimu kaip pasitikėjimo LKSB komanda ir manimi asmeniškai ženklą. Norime būti sąžiningi prieš kiekvieną rėmėją ir būti ištikimais mums patikėtų resursų valdytojais, vadovautis skaidrumo ir protingumo principais. Jaučiame šią atsakomybę prieš kiekvieną LKSB narį, rėmėją ir Dievą.

Pernai perėjome prie kitos buhalterijos sistemos, kuri ne tik padėjo mums sutaupyti administracinių lėšų, bet ir paprasčiau ir patogiau tvarkyti buhalteriją.

FINANSINĖ ATASKAITA 2015

LIETUVOS KRIKŠČIONIŲ STUDENTŲ BENDRIJA

PAVADINIMAS	2013	2014	2015
PAJAMOS	26,800.56 €	38,227.53 €	30,735.62 €
PARAMA IŠ UŽSIENIO	20,753.30 €	31,828.37 €	20,161.96 €
PARAMA IŠ LIETUVOS	5,379.69 €	5,740.85 €	9,015.05 €
2 PROC.	667.57 €	658.31 €	880.70 €
KITOS PAJAMOS	€ - €	-	677.91 €
IŠLAIDOS	33,577.39 €	32,553.87 €	30,821.07 €
DARBUOTOJŲ ATLYGIN	26,727.58 €	26,051.03 €	25,354.40 €
DARBUOTOJŲ IŠLAIKY	€ - €	-	3,097.33 €
ADMINISTRACIJA	€ - €	-	1,687.12 €
MORKAUS DRAMA	€ - €	-	339.89 €
IŠTIRK KRIKŠČIONYBĖ	€ - €	-	49.88 €
STUDENTŲ UGDYMAS	€ - €	-	40.74 €
LKSB DRAUGAI	€ - €	-	60.53 €
LEIDYBA	€ - €	-	191.18 €

IFES FONDAI 2015

Likutis 2015 pradžioje	\$ 15.455,72
Parama per 2015 m.	\$ 7.457,52
Panaudota parama	\$ 9.889,20
Likutis 2016 pradžioje	\$ 13.024,04
Rėmėjų skaičius	14

Rėmėjai Lietuvoje 2015*

Bažnyčios	4
Fiziniai asmenys	28
Iš užsienio	2
* bent kartą perdevę į LKSB sąskaitą.	
Neįtraukta asmenų, kurie perdavė paramą grynais	

PAJAMOS	PARAMA IŠ UŽSIENIO	PARAMA IŠ LIETUVOS	2 PROC.
30,735.62 €	20,161.96 €	9,015.05 €	880.70 €
↓ -20%	↓ -37%	↑ 57%	↑ 34%

Pajamos

LKSB pajamas sudaro rėmėjų parama (Lietuvos ir užsienio, bei per IFES fondus) ir pajamos, gautos už prekybą knygomis, renginių dalyvių mokesčiai (lentelėje – kitos pajamos). Palyginus su 2014 m. bendra paramos dalis sumažėjo. Tačiau mažėjo tik iš IFES fondų pervestų pinigų suma, t.y. mūsų prašoma pervesti paramos suma buvo mažesnė, nes, kaip paminėsiu prie išlaidų, turėjome mažiau išlaidų. Turime pasidžiaug-

ti, kad „lietuviškoji“ paramos dalis stipriai išaugo. Viena iš tiesioginių priežasčių – Polina surinko grupę draugų ir pažįstamų rėmėjų, kurie padengė jos ketvirčio etato darbo išlaidas. Augo ir suma iš 2 proc. skirtos paramos. Deja negauname duomenų iš VMI kiek asmenų kokiomis sumomis pervedė, todėl sunku pasakyti ar sulaukėme daugiau rėmėjų, ar atsigauvant ekonomikai 2 proc. sudarė didenę dalį nuo mokesčių.

Bent kartą per 2015 metus į LKSB sąskaitą paramą pervedė 28 fiziniai asmenys iš Lietuvos, 4 bažnyčios. Džiaugiamės šiais skaičiais ir kartu matome potencialą toliau didinti „lietuviškosios“ paramos dalį.

Išlaidos

Išlaidos 2015 m., palyginus su 2014 m., mažėjo. Tai susiję su darbuotojų skaičiaus kitimais, nes didžiausią išlaidų dalį sudaro darbuotojų atlyginimai (apie 80 proc.) ir su jais susijusios išlaidos. Pakeitę buhalterinę apskaitos sistemą 2015 metais išlaidas išskirstėme kiek kitaip, todėl kai kurias atvejais neturime palyginamųjų duomenų iš praeitų metų, pvz. Morkaus dramos projektas vyko ir 2014 m., bet su juo susijusios išlaidos nebuvo išskirtos; taip pat nereikia, kad nevyko studentų ugdymas. Tokį išlaidų eilučių pakeitimą padarėme siekdami aiškiau matyti, kaip išlaidos tiesiogiai siejasi su mūsų tikslais ir veikla, todėl išskyrėme svarbiausius projektus ir sritis: „Ištirk krikščionybę“, „Morkaus drama“, studentų ugdymas, evangelizaciniai renginiai, LKSB draugai, darbuotojų išlaikymas (komandiruotės, kelionės) ir t.t.

Pabaigai

Kokie gi tie metai? 2015 m. pagrindiniai džiaugsmas ir iššūkiai susiję su pereinamuoju laikotarpiu darbuotojų komandoje. Teko į šalį atidėti ar pristabdyti prieš tai vykusių projektus: misijų savaitę, „Ištirk krikščionybę“, internetinės svetainės atnaujinimą.

Bet atsinaujino darbas su LKSB draugais (viešas kursas, LKSB draugų duomenų bazė, susitikimai su evangelikais dėstytojais). O studentų veikla visada pasižymi lankstumu ir pokyčiais. Tokia turi būti ir LKSB. Pabaigai, žurnalistas Andrius Tapinas vakar, kovo 11-osios proga Facebook'e sveikindamas rašė: „Dar daug ko šiandien neturime. <...> Bet mes turime Laisvę. Mes turime Laisvę, mano mieli draugai, ir atsispyrę pagundai menkystiškai dejuoti „ir kas iš to“, rieškučiomis, pilnomis saujomis imkime viską, ką duoda Laisvė“. Mes LKSB dar daug ko šiandien neturime, dar daug senų darbų likę ir dar daugiau naujų užduočių, iššūkių laukia. Bet mes turime Kristų, mano mieli draugai!

Generalinė sekretorė
Sigita Rakauskaitė
2016-03-12

Jeigu turite klausimų ar pastabų dėl pateiktos informacijos ar duomenų, norėtumėte gauti išsamesnę finansinę apžvalgą, maloniai prašome kreiptis į Sigitą Rakauskaitę, sigita@lksb.lt

LKSB VIZIJA - JĖZAUS KRISTAUS EVANGELIJA, SKELBIAMA LIETUVOS AUKŠTOSIOSE MOKYKLOSE.

LKSB MISIJA - BURTĖ STUDENTUS, KURIE DALINTŪSI EVANGELIJA SU KITAIŠ STUDENTAIŠ.

TROKŠTAME, KAD:

- Evangelija bŭtŭ pristatyta Lietuvos aukštosiŭse mokyklose.
- Skirtingŭ krikščioniškŭ bendruomeniŭ studentai kartu liudytŭ Jėzŭ Kristŭ bendramoksliams.
- Studentai augtŭ tikėjimu ir paklustŭ Dievui ir Jo žodžiui, taptŭ aktyviais krikščioniŭ bendruomeniŭ ir visuomenės nariai.

Norėdami įgyvendinti viziją ir tikslus, ieškome naujų komandos nariŭ. Tapk misijos tarp studentŭ dalimi!

KAS?

Darbo su studentais koordinatorius (dirbti visu etatu arba pusę).

KUR?

Šiuo metu ieškome darbuotojų Vilniuje ir Kaune. Norime, kad krikščioniŭ studentŭ grupės veiktŭ kiekviename Lietuvos universitete, todėl Klaipėda ir Šiauliai taip pat mŭsŭ širdyje! Jei nesi iš šiŭ miestŭ, kviečiame apsvarstyti galimybę ten persikelti gyventi ir tarnauti.

KOKS?

Kviečiame žmogŭ, kuris:

- myli studentus ir džiaugiasi leisdamas su jais laiką;
- pritaria LKSB vizijai ir tikslams bei Tikėjimo išpažinimui;
- yra evangelinės bažnyčios narys ir reguliariai dalyvauja bažnyčios susirinkimuose klausydamas Dievo žodžio ir dalyvaudamas Viešpaties vakarienėje;
- praktikuoja maldą ir Dievo žodžio studijas;
- yra įgijęs aukštąjį išsilavinimą; moka anglŭ kalbą.

KAIP?

DVASINĖ LYDERYSTĖ IR PAVYZDYS

- moko ir dalinasi Dievo žodžiu LKSB kontekste. Koncentruojasi į evangelinę žinią;
- pataria, drąsina studentus;

PRAKTINĖ LYDERYSTĖ IR PAVYZDYS

- savo pavyzdžiu įkvepia ir koordinuoja studentŭ grupes tame mieste;
- skatina studentus pradėti grupes universitetuose ir bendrabučiuose;
- padeda studentŭ grupėms dirbti strategiškai ir tikslingai.

NACIONALINĖS REIKŠMĖS UŽDUOTYS

- bendradarbiauja su kitais darbuotojais ir savanoriais, padeda jiems atlikti užduotis;
- kartu su kitais rengia mokymus LKSB studentams;
- dalyvauja ir padeda rengti nacionalinius renginius;

IŠORINĖ VEIKLA, SANTYKIAI IR REPREZENTACIJA

- atstovauja LKSB bažnyčiose ir sekuliariame kontekste;
- dalinasi geromis istorijomis apie LKSB su kitais darbuotojais, studentais ir LKSB draugais;
- ieško finansinės paramos, bendrauja su rėmėjais.

Tavo jau įgyta tarnystės, mokymo ar organizavimo patirtis bus tikrai vertinga, tačiau jei jos neturi, mes pasiruošę apmokyti, patarti ir padėti. LKSB darbuotojai ir savanoriai bent kartą per metus dalyvauja tarptautinėse konferencijose ar mokymuose.

Susidomėjai? Parašyk mums, susitikę galime pasikalbėti daugiau!

INFORMACIJA

TRUMPAI APIE TAI, KAIP SEKASI LKSB:

- Paskaita „Kodėl verta laukti iki vestuvių?“ vasario 9 d. Edžio ir Dianos Gossų vestą paskaitą apie skaistumą studentai praminė BOMBA. Tai pirmą paskaitą LKSB istorijoje, sulaukusi tiek viešo dėmesio. Tūkstančiai Facebook'e matė, dalinosi ir komentavo šį renginį (tarp jų Užkalnis, Geležinė Lapė bei kt.), per paskaitą ir po jos uždavė klausimus. Renginį aprašė Kas Vyksta Kaune.
- Studentų žiemos stovykla „Mano Tėvas darbuojasi ligi šiolei“ vasario 12–14 d. Stovykloje dalyvavo apie 20 studentų iš Kauno ir Vilniaus. Jos tikslas buvo, kad studentai pamatytų, jog Dievas niekada nesiliauja veikti ir nuolat kviečia keistis ir augti: Jis vieną kartą pašaukė (įtikėjimas) ir toliau šaukia veikdamas kasdieniame gyvenime (šventėjimas). Savaitgalio metu kiekvienas dalinosi savo įtikėjimo istorijomis. Jos buvo labai skirtingos. Taip pat studijavome Raštą apie tai, kaip Dievas mus keičia per atgailą ir tikėjimą (Izraelio ir ankstyvosios Bažnyčios pavyzdžiai) bei ką reiškia mylėti universitetą taip, kaip myli Dievas (Jonos istorija). Darėme Evangelizmo tipų testą, jog suvoktume, kaip geriausiai galime dalintis Evangelija pagal Dievo mums duotas savybes ir dovanas. Meldėmės už universitetus ir vienas kitą, planavome praktinę semestro veiklą. Ir, be abejo, patyrėme daug bendrystės ir džiaugsmo!
- Klausimų ir atsakymų vakaras „Pačirškink krikščionį“ kovo 1 d. Kadangi per Edžio ir Diano Gossų paskaitą apie skaistumą nebuvo atsakyta į visus studentų klausimus, nutarėme surengti atskirą vakarą. Norėjome atsakyti tiek į ankstesnius klausimus, tiek suteikti galimybę kelti naujus. Kadangi visuomenėje krikščionybė apipinta daugybe stereotipų, toks vakaras suteikė galimybę studentams išgirsti gyvai tikinčių žmonių nuomonę. Dar kartą „čirškinamas“ buvo Edis, taip pat LKSB komandos studentas Aurimas Gudas ir VDU absolventė, jaunimo organizacijos „Unity team“ narė Agnė Karkauskienė. Iš viso atėjo apie 30 studentų. Jie tęsė santykių temos klausimus, taip pat klausė apie homoseksualumą, Bilijos patikimumą ir kt.
- Merginų vakaras „Tiesiog žavinga!“ kovo 8 d. Moters dienos proga susitikom su LKSB komandos merginomis tiesiog pasibūti drauge, pasidžiaugti vienai kita ir pasikalbėti apie moteriškumą. Kaip ir galima tikėtis, mums, merginoms, buvo smagu tiesiog BŪTI kartu.
- Kovo 12 d. Kaune Vytauto Didžiojo universitete vyko kasmetinė LKSB konferencija „Apie ką nedrįstu kalbėti universitete?“. Organizacijos nariai gavo narių pažymėjimus, Dievo Žodžiu dalinosi Paulius Čerka. Vėliau išklausėme LKSB generalinės sekretorės Sigitos Rakauskaitės 2015 m. metinę veiklos ir finansų ataskaitą (ją rasite ir šiame žurnaliuko numeryje). Džiaugėmės, kad nors parama iš užsienio sumažėjo, tačiau parama iš Lietuvos išaugo. Studentai ir savanoriai taip pat pristatė savo

veiklą. Atviros erdvės seminaro metu konferencijos dalyviai bendrai kėlė temas ir klausimus, kuriais nedrįsta kalbėti universitete ar netgi savo bažnyčiose, ir vėliau apie tai diskutavo mažesnėse grupėse.

- Netikėtos studentų dienos' 16 balandžio 4–8 d. NSD (arba misijų savaitė) buvo didžiausias šio semestro LKSB renginys. Jis truko 5 dienas, o ruošėmės 5 savaites. Labai džiaugiamės ir esame dėkingi tokioms solidaritoms Kauno bažnyčioms ir pavieniams tikintiesiems, kurie atsiliepė į mūsų kvietimą melstis bei aukoti – NSD biudžetą surinkome per rekordiškai trumpą laiką, t. y. 2 savaites! Taip pat netrūko ir skanių pyragų, kurias kepė bažnyčių moterys ir merginos, vaisių studentams. Mes dar kartą išgyvenome Viešpaties ištikimybę ir gerumą! Pagrindinis kalbėtojas Peter Payne taip pat vedė vieną paskaitą Vilniaus studentams.
- Krikščionių dėstytojų susitikimas balandžio 18 d. Šią iniciatyvą prieš pusantrų metų pradėjo buvusi darbuotoja Justina. Susitikimų tikslas – suburti krikščionis dėstytojus, kad jie galėtų artimiau susipažinti vienas su kitu ir pasidalinti savo patirtimi, taip pat padėšinti juos atstovauti Kristui akademinėje terpėje. Mūsų turimais duomenimis, Kaune yra 19 krikščionių dėstytojų, Vilniuje – 12. Šis susitikimas buvo jau trečiasis, o jo svečias – Dr. Daryl McCarthy: krikščionis dėstytojas, Global Scholars organizacijos, vienijančios krikščionis dėstytojus, vienas iš įkūrėjų ir buvęs vadovas, dabar einantis Europos lyderystės forumo (European Leadership Forum) viceprezidento pareigas. Daryl su žmona Teri penkerius metus gyveno Lietuvoje ir kaip kalbėtojai dalyvavo NSD' 13. Šio susitikimo metu Daryl pasakojo apie pamokas iš garsaus krikščionių mąstytojo ir dėstytojo C. S. Lewis gyvenimo, pateikdamas pavyzdžius, kaip jame pasireiškė skirtingi Dvasios vaisiai. Tai buvo išties puikiai paruoštas pranešimas. Deja, susitikimas sulaukė ne tokio susidomėjimo kaip ankstesni du, ypač Kaune – dalyvavo tik du dėstytojai.
- Paskaita apie atleidimą balandžio 19 d. Kiek pailsėję po misijų savaitės, kalbėjomės apie visiems aktualią ir asmeninę temą – atleidimą. Vakaro viešnia teisininkė Renata Vilčiauskienė kalbėjo apie tai, kas yra atleidimas ir kas vyksta, kai atleidžiame, ir kas, kai ne. Ji taip pat dalinosi apie sužeidimo gilumus ir priežastis, dėl kurių kartais nepavyksta greitai atleisti.
- Morkaus drama balandžio 25–27 ir 30 d. Jau trečią kartą Kaune studentai turėjo galimybę išvysti įkūnytą Jėzaus gyvenimą. Šįkart vaidinta Kauno kolegijoje, VDU ir LSMU, o 30 d. vaidinta Alytuje, kur Morkaus dramą savo miestui norėjo padovanoti LKSB baigusysis Saulius. Deja, KK, VDU ir Alytuje dalyvių susirinko išties nedaug, tačiau džiaugiamės gausiu jų būriu LSMU. Pati Morkaus drama režisieriams Mantui ir Aistei jau gerai pažįstama, tačiau kaskart renkama nauja aktorių komanda ir kasmet tai vis sunkiau. Todėl keli aktoriai šiemet buvo tie patys.
- Praktiškai kiekvieną pirmadienį Vilniaus studentai rinkdavosi maldai, pietums ir Biblijos studijai.
- Visą liepą LKSB darbuotojos atostogauja.

BIBLENOMICS²⁰¹⁶

biblical wisdom for today's economy

BIBLENOMICS²⁰¹⁶

biblical wisdom for today's economy

What does the Bible have to say to economics and finance? Join us for an annual conference for students and young professionals from across Europe and Eurasia, run by IFES staff and experts from leading economic institutions and universities.

Specific focus in 2016 on:

**Banking & Finance - Economic Policy - Economic Research
Business Economics - Entrepreneurship**

21st-23rd October 2016 - EC Centre - Woltersdorf - Berlin

Full details & pricing on website

Student price & early booking discount available

WWW.CROSS-CURRENT.ORG/BIBLENOMICS

BAIGUSIŲJŲ GRUPELĖS

Šiuo metu grupelių susitikimų nebūna, tačiau norėdami susitikti arba pasinaudoti mūsų esamais resursais (kursai, Biblijos studijos), susisiekite su mumis:

KAUNAS – Polina – banilop@gmail.com, 865745421.

VILNIUS – Kristina – vrubliauskaitekristina@gmail.com, 867009887.

LKSB straipsnių archyvas

LKSB per keletą metų sukaupė nemažą archyvą straipsnių pačiomis įvairiausiomis temomis: mokslo, verslo, meno, istorijos, teologijos, šeimos, kultūros, filosofijos. Tekstai skirti kiekvienam, norinčiam geriau pažinti ir suprasti pasaulį, kuriame gyvename, Dievą, kuris viską sukūrė, ir tiesą, kuri suteikia pagrindą bei pasitikėjimo. LKSB straipsnių archyvą internete rasite adresu <http://www.lksb.lt/straipsniai/>

LKSB veiklą finansiškai galite paremti ir jūs. Iš anksto dėkojame, jei tam apsispręsite!

Rekvizitai:

Lietuvos krikščionių studentų bendrija

Im. k. 191765986

Žirmūnų g. 30A-35, Vilnius

Banko sąskaita LT 98 7044 0600 0310 4371

Šis žurnalas leidžiamas saujelės savanorių. Tačiau jam reikia ne tik saujelės, bet ir visos komandos. Jei turi gebėjimų maketavimo ar dizaino srityje, jei gali rašyti, versti, administruoti, turi troškimą dalintis Evangelija su savo bendradarbiais ir padėti tai daryti kitiems – prisijunk prie mūsų komandos.

Rašyk adresu partneryste@lksb.lt

Norėdami daugiau sužinoti apie LKSB, apsilankykite www.lksb.lt

„Lango 8-17“ komanda

Vyr. redaktorius –
Steponas Ribokas

Kalbos redaktorė –
Akvilė Širvaitytė

Maketuotoja-dizainerė –
Kristina Dailydė

Fotografė –
Polina Butkienė

Vertėjos:

Auksė Sereda

Miglė Kavaliukaitė

Jūratė Griškėnaitė.

Redakcinė kolegija:

Steponas Ribokas

Akvilė Širvaitytė

Jovita Anikinaitė

Polina Butkienė

